

[Undervisningsministeren.]

dre nedskæring, der er foretaget i år, også på forhånd tilkendegivet, at vi vil tage spørgsmålet op igen på baggrund af de forhåbentlig bedre tal, vi kan få fremskaffet.

Jeg er enig i spørgsmålet om en samkøring med de sociale uddannelser, og jeg tror, at socialministeren planlægger en debat om det her i folketinget. Det var der jo allerede tale om under den tidligere regering.

Bertel Haarder (V):

Jeg kan forstå, at undervisningsministeren stort set deler den sorgløshed, som Børne- og Ungdomspædagogens Landsorganisations formand, Gertrud Berg, i går gav udtryk for i Kristeligt Dagblad, hvor hun siger, at disse 2.000 nye pædagoger, der kommer ud fra seminarierne til sommer, sagtens kan få stillinger, fordi de automatisk skal skubbe de ikke-uddannede ud af de stillinger, som de har på vore daginstitutioner.

Det bringer mig til at spørge: skal det uvæsen have lov at fortsætte til den bitre ende, at man skubber alle ikke-uddannede ud af vore daginstitutioner? Er det det, der er grundlaget for ministerens uddannelsesplanlægning på dette felt?

I så tilfælde kommer vi nemlig i modstrid med den socialuddannelseskommission, som efter min mening fastsatte nogle vældig overdrevne normer for, hvor mange uddannede der skulle være i forhold til ikke-uddannede, men som alligevel sætter en grænse for, hvor mange uddannede der skal være, og som regner med, at der fortsat skal være en stor andel ikke-uddannede i vore børneinstitutioner.

Den samme kommission kom jo frem til, at der, så vidt jeg husker, i 1977 ville komme en overproduktion, og at den oven i købet ville komme, selv om man fortsatte den udbygning, som man dengang forudså, men som jo for længst er standset. Jeg vil altså gerne for det første høre: har regeringen tænkt sig, at udskiftningen af ikke-uddannede med uddannede pædagoger skal fortsætte til den bitre ende? Og hvis den skal, har man så tænkt sig at lave om på det, som socialuddannelseskommissionen lagde til grund, og som oven i købet byggede på falske forudsætninger?

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Jeg forstår ikke bemærkningen om sorgløsheden, som hr. Bertel Haarder kom med. Det, jeg udtalte mig om, var pædagogstillingerne, og så må jeg selvfølgelig mene — og det går jeg ud fra at vi alle sammen i dette folketing, der har vedtaget uddannelser på dette område, må — at disse uddannelser er egnede til de stillinger, hvortil vi lavede uddannelserne. Derfor må vi selvfølgelig mene, at når det er pædagogstillinger, så skal de besættes med pædagoger, ellers burde vi ikke have lavet uddannelserne.

Sigsgaard (VS):

I anledning af, at de samfundsøkonomiske konsekvenser af en nedbringelse af antallet af studerende på dette område er blevet draget ind i debatten, vil jeg godt spørge, om ministeren kan bekræfte, at den reduktion, som der her er talt for, og som kan komme til at medføre en mangel på pædagoger senere, ikke vil reducere statens udgifter. Det forholder sig mig bekendt sådan, at det koster 13.000-14.000 kr. om året at uddanne en børnehavepædagog. Dertil kommer SU-støtte. Jeg ved ikke, hvad man skal sætte den til gennemsnitligt, og jeg skal ikke skønne over det, men hvis man sammenligner det med, hvad det ville koste, hvis man kastede f. eks. 500 yderligere ud i arbejdsløshed, og det er jo nok alternativet, vil det næsten være billigere at fortsætte med den samme uddannelseskapacitet, som man har nu. Hvis tanken var, at de, som man eventuelt skærer væk fra uddannelsen nu, skal over i en anden uddannelse, så vil de samfundsøkonomiske besparelser jo slet ikke indtræde. Det er en af de billigste uddannelser i landet, der her er tale om, så jeg vil altså gerne spørge, om ministeren kan bekræfte, at der under ingen omstændigheder kan blive tale om samfundsøkonomiske besparelser, selv ved en yderligere reduktion.

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Til hr. Sigsgaard: det er klart, at de besparelser, vi laver på én konto, på sin vis optræder på andre konti, og hvis vi ikke forudsætter, at disse mennesker ikke skal have nogen som helst form for uddannelse, så har hr. Sigsgaard ret i sine betragtninger.